

Izhaja enkrat na mesec.
Cena pos. številke 2 Din.

Uredništvo: Fran Logar,
Celje, Vrvarska ul. 1/II.

Rokopisi le na urednika;
isti se ne vračajo. — Dopise
podpisati in frankirati.

49726

DRŽAVNI UPOKOJENEC

Upravištvo: Celje,
Cankarjeva ulica št. 11/II.

Oglasi po tarifu.

Poštni čekovni račun
št. 12.450.

Glasiló državnih upokojencev in upokojenk v Sloveniji.

Ta, prva številka, se pošlje še tudi tistim članom, kateri še niso plačali članarine za prvo polletje 1926. Priložena je položnica. Kdor ne bo te članarine plačal do 15. marca 1926, se bo brezpogojno črtal kot član in ne dobi več lista (§ 7 in 8 pravil).

NAČELSTVO.

Društveno poročilo.

Dne 5. julija 1925 se je vršil VI. redni letni občni zbor v Celju, na katerem je bil izvoljen nov odbor. V novi odbor je bil izvoljen podpredsednik in 6 odbornikov iz Kranjskega, kateri so se pa le zelo redko in posamezni udeleževali odborovih sej in občnih zborov. Novi odbor se je takoj intenzivno pečal z ureditvijo društvenih razmer. Na izrednem občnem zboru dne 11. oktobra 1925 so bila sprejeta spopolnjena in spremenjena društvena pravila in pa spomenica glede najvažnejših in najnujnejših zahtev upokojencev in vdov ter rodbin državnih uslužbencev. Zadnja je bila deloma potom pošte priporočeno poslana na mero-dajna mesta, deloma pa po deputacijah izročena oblastvom v Sloveniji. Od narodne skupščine in ministrstev za promet in socialno politiko še ni nobenega odgovora, čeravne so bile vloge na nje tudi z 20 Din kolkovane. Od poslancev (38) vseh strank, katerim je bila poslana spomenica, sta se oglašila do danes v skupščini le narodna poslanca gg. dr. Bazala in Žebot.

Nova pravila in spomenica ste bili objavljeni v »Upokojencu« št. 10 za oktober 1925. Dogovorjena je bila izročitev društva v novembru 1926. Izročili so se edino le naslovi za list, nekaj tiskovin, vsi letniki »Upokojenca« in društvena štampiljka, drugega ničesar. Pri I. splošnem društvu drž. upokojencev pozneje ustanovljena konsorcija za »Upokojenca« in podporni sklad nista bila izročena. Podpornega sklada društvo ni prevzelo, ker za njegov sprejem ni bilo nobene zakonite podlage, — pravila in računi, — kar je društveni občni zbor dne 11. oktobra 1925 odobril. Pojasnila o tem skladu more dati le prejšnji odbor in njegov predsednik v Ljubljani, Celovška cesta št. 50.

Pravila so bila v odobrenje predložena dne 19. novembra 1925 pristojni oblasti in je načelstvo v smislu člena 6. društvenega zakona z dne 15. novembra 1867 drž. zak. št. 134 začelo dne 20. decembra 1925 delovati po novih pravilih kot: »Društvo državnih upokojencev in upokojenk za Slovenijo«.

Na izrednem občnem zboru dne 24. januarja 1926 je bilo izvoljeno novo načelstvo, sami upokojenci: predsednik naddavkar Dolinšek Rafael, 1. podpredsednik profesor Kožuh Josip, 2. podpredsednik želez. uradnik Twrdy Riko v Novem mestu, tajnik major Orel Rudolf, njegov namestnik nadučitelj Lah Martin, blagajnik poštni kontrolor Kosi Josip, njegov namestnik rudarski pristav Sadu Ivan; odborniki: okrajni tajnik Ferk Josip, sodni nadsvetnik Gallinger Alfons, naddavkar Knop Ivan v Mariboru, pis. policijski ravnatelj Logar Franc, vdova pis. ravnatelja Mesarec Karolina, drž. šumar Peklar Franc v Jesenicah, davkar Wutt Simon in šolski nadzornik ravnatelj Zupanek Josip; kot namestniki: sodni nadoficijal Kopač Albert, brzojavni mojster Lavrač Franc, naddavkar Pernovšek Ivan v Slovenjgradcu in vdova okrajnega tajnika Roš Katka; preglednika računov; naddavkar Hasenbüchel Leopold in adm. poročnik Kolterer Karl; kot namestnika: policijski detektiv Komac Anton in sod. nadoficijal Pogačar Josip, drugi vsi v Celju.

Ob 1. januarja do 20. februarja 1926 je pristopilo 69 novih članov.

Na odborovi seji dne 7. februarja t. l. je bilo sklenjeno izdajati mesečno list »Državni Upokojenec«, kateri se bo za januar in februar v krajših rokih naknadno izdal.

Društveno načelstvo je namenjeno v spomladi razpisati zborovanja na Jesenicah (Gorenjsko), v Ljubljani in Mariboru in v zadnjih dveh ustanoviti

krajevni skupini ter redni občni zbor oddržati v Ljubljani v mesecu maju, pa le pod pogojem, če bo dotlej pristopilo zadostno število članov v mestu in okolici sami.

Kdor hoče društvu pristopiti ali za njega kaj plačati, naj kupi pri najbližjem poštnem uradu čekovno položnico za 25 par in plača nanjo na naš kont št. 12.450 za društvo državnih upokojencev in upokojenk za Slovenijo pristopnino in članarino za polovico leta.

Pristopnina znaša 3 Din enkratno, članarina 2 Din mesečno, plačljiva polletno naprej v januarju in juliju vsakega leta.

Odborova seja

se vrši v nedeljo 7. marca t. l. v carinarnici, Savinjsko nabrežje št. 6 ob 9. uri dopoldne. — Polnoštevilna udeležba dolžnost. Povabljeni so tudi namestniki gg. Lah, Kopač in Lavrač.

Upokojenci!

Narodna skupščina naše kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev je sklenila v letu 1923 tri zakone o pravicah in dolžnostih vseh svojih nameščenecv in uslužbencev.

Prvi zakon o civilnih uradnikih in ostalih državnih uslužbencih je bil od Nj. Veličanstva potrjen na Bledu dne 31. julija 1923 in razglašen v »Uradnem Listu« pokrajinske uprave za Slovenijo št. 86 z dne 12. septembra 1923 pod št. 299. Drugi zakon o ustroju vojske in mornarice je bil potrjen na Bledu — v Beogradu dne 9. avgusta 1923 in razglašen v »Uradnem Listu« pokrajinske uprave za Slovenijo št. 96 dne 17. oktobra 1923 pod št. 329. Tretji zakon o državnem prometnem oseboju je bil potrjen v Beogradu dne 28. oktobra 1923 in razglašen v »Uradnem Listu« pokrajinske uprave za Slovenijo

št. 107 dne 24. novembra 1923 pod št. 356. V vseh teh treh zakonih so se uredile razmere med državo kot službodajalcem in njenimi nameščenci kot službojemalci. Določile so se dolžnosti in pravice enih kot drugih in medsebojne, ter uredile plače po novih načelih z ozirom na vrednost naše valute v znatno zvišanih zneskih. Plača se je določila v posebnih postavkah na osnovni in položajni plači ter stanarini. V predlogu za prvi zakon je bil tudi člen 243., ki se je dobesedno glasil: »Dokler ne izide poseben zakon o pokojninah oseb, ki so uživale pokojnino, preden se ta zakon objavi, se povečajo: osebne pokojnine za 60%, rodbinske za 100%. Od tega so izvzeti upokojenici, ki so bili upokojeni, preden so dovršili dvajset let službe ali petdeset let starosti in so sposobni za pridobitev. Njih pokojnine ostanejo neizpremenjene. V to dobo se vojna leta ne zaračunajo dvojno«. Predloga za ostala dva zakona nam nista na razpolago in ne moremo navedeti, če sta vsebovala tudi enako ali prilično začasno določbo za dotedanje upokojence oziroma obvezo za ureditev pokojnin z zakonom. Predloge za vse tri zakone je izdelala vlada že leta 1922 in s temi pripoznala dolžnost in dala obvezno izjavo, urediti pokojnine z zakonom. Razen tega je prevzela država v rimskem paktu z dne 6. aprila 1922 člen 3. izplačilo dotedanjih pokojnin. V tem členu stoji dobesedno: »Znesek pokojnine, miloščine in draginjskih doklad, katere je plačevati vsakemu posameznemu upokojenцу, ne sme biti manjši kakor znesek, katerega je ugotovila nekdanja pristojna uprava«. Imamo pa tudi državljansko in človečansko pravico zahtevati zasluženo pokojnino v predvojni vrednosti. Nobena kulturna država nima moralne opravičenosti, uničevati obstoj naših zakonitih po dvoobveznih pogodbah utemeljenih pravic na primerno predvojno vrednost naših pokojninskih prejemkov.

Določbe, katere je sklenila narodna skupščina v tem pogledu v zakonu o civilnih uradnikih in ostalih državnih uslužbencih, najdemo v členih 239 in 240.

Prvi člen se glasi dobesedno: »Prej upokojeni uslužbenci ostanejo še nadalje z istimi pokojninami in draginjskimi dokladi. Uslužbenci, upokojeni potem, ko stopi v veljavo ta zakon, a v treh letih od dne, ko stopi v veljavo, uživajo pokojnino po odredbah dosedanjih zakonov.

Od tega se izvzemajo uslužbenci, ki se upokoje, ko so dovršili zakonsko število službenih let ali so dosegli sta-

rost, po kateri morajo po zakonu stopiti v pokoj.

Uslužbencem, ki se onesposobijo, izvrševaje svojo službo, sme ministrski svet priznati pravico, da se upokoje po odredbah tega zakona.

Člen 240 pa:

»Rodbinam državnih uslužbencev, ki so jim pripadale rodbinske pokojnine pred razglasitvijo tega zakona, ostanejo tudi nadalje isti prejemki, v katere se štejejo tudi dosedanje draginjske doklade.

Hčeram državnih uslužbencev, ki jim je po dosedanjih zakonskih predpisih pripadala rodbinska pokojnina tudi preko meje, ki jo je začrtal ta zakon, ostane ta pravica še nadalje ob pogojih dosedanjih predpisov, toda z vsoto, odrejeno v tem zakonu.

V zakonu o ustroju vojske in mornarice so dotične določbe v členih 339 in 340.

Prvi člen se glasi dobesedno:

»Častniki, vojaški uradniki in vsi ostali uslužbenci pri vojski in mornarici, ki so bili upokojeni pred razglasitvijo tega zakona, ostanejo tudi nadalje z istimi pokojninami in draginjskimi dokladi.

Osebe, upokojene po tem zakonu v treh letih od dne, ko stopi v veljavo ta zakon, uživajo pokojnino po odredbah dosedanjega zakona. Od tega se izvzemajo oni, ki se upokoje zato, ker so dovršili zakonito število let za popolno pokojnino ali so dosegli starost, po kateri se po zakonu morajo upokojiti.

Častnikom in vsem ostalim vojaškim in civilnim uslužbencem pri vojski in mornarici, ki postanejo nesposobni, opravljaje svojo službo, sme priznati ministrski svet pravico, da se upokoje s prejemki po tem zakonu tudi v prvih treh letih, odkar velja ta zakon.

Člen 340 pa:

»Rodbinam častnikov, uradnikov in ostalih uslužbencev, mojstrov in služiteljev, ki so jim bile rodbinske pokojnine urejene pred razglasitvijo tega zakona, se zvišujejo pokojnine po odredbah zakona o civilnih uradnikih in ostalih državnih uslužbencih.

V zakonu o državnem prometnem osebju se nahajajo določbe za poprej upokojene v členih 209 in 210.

Prvi člen se glasi dobesedno:

»Prej upokojeni uslužbenci ostanejo še nadalje z istimi pokojninami in draginjskimi dokladi.

Uslužbenci, upokojeni potem, ko stopi ta zakon v veljavo, a v treh letih od dne, ko stopi v veljavo, uživajo pokojnino po odredbah dosedanjih zakonov. Od tega se izvzemajo uslužbenci, ki se upokoje, ker so dovršili

zakonito število službenih let ali so dosegli starost, po kateri morajo po zakonu stopiti v pokoj.

Uslužbencem, ki se onesposobijo, izvrševaje svojo službo, sme ministrski svet priznati pravico, da se upokoje po odredbah tega zakona.

Leta, prebita v Južni Srbiji, se štejejo v pokojnino dvojno, in sicer od dne, ko stopi ta zakon v veljavo, za pet let.

Člen 210 pa:

»Rodbinam uslužbencev, ki so jim pripadle rodbinske pokojnine pred razglasitvijo tega zakona, ostanejo tudi nadalje isti prejemki, v katere se štejejo tudi dosedanje draginjske doklade.

Hčeram uslužbencev, ki jim je po dosedanjih zakonitih predpisih pripadala rodbinska pokojnina tudi preko meje, ki jo je začrtal ta zakon, ostane ta pravica še nadalje ob pogojih dosedanjih predpisov, toda z vsoto, odrejeno v tem zakonu.

Iz predstojećih zakonskih določb, ki so v bistvu popolnoma, v besedilu pa skoraj dobesedno enake, vidite, da je zakonodaja proti vsem staroupokojencem enako postopala. Ni napravila nobenih razlik ne pri osebnih, ne pri rodbinskih pokojninah. Ni ločila raznih panog, ne višjih, ne nižjih, ne stanu. Vse je enako obravnavala. Vsi pa imamo tudi enake pravice in se borimo za izboljšanje našega gmotnega položaja. To nam vendar popolnoma jasno kaže pot, po kateri moramo hoditi, da si pridobimo naše pravice, katere smo si tako težko prislužili. Ni pričakovati, da bi postavodaja dosedanje stališče spremenila. Kakor ona edinstveno proti nam postopa, tako moramo tudi mi njej nasproti zjediniti naše težnje dokazati in naše zahteve utemeljiti. Ujediti pa moramo naše predloge na eno popolnoma enako besedilo in vsebino. To je pa mogoče le, če se poprej strnemo v eno društvo. Le v slogi nam bo mogoče to doseči, kar nam gre po človeških in božjih postavah. Naše društvo si je po spremenjenih in spopolnjenih pravilih dalo naslov: »Društvo državnih upokojencev in upokojenk za Slovenijo«. Ono ni navezano na kak določen kraj in je lahko v Ljubljani, Mariboru i. t. d. v kraju, kjer stanuje predsednik in v katerem mora vsled tega biti vsaj večina odbora, da je delovanje društva mogoče. Vabimo vsa društva upokojencev, da opuste strokovna in krajevna društva in pristopajo našemu društvu. Vabimo pa tudi še vse neorganizirane upokojence, upokojenke in vdove, da pristopijo k našemu društvu kot redni člani. Vsak naš član mora pridobivati nove člane. Ko prebere list »Državni upokojenec« naj ga da enemu, dru-

gemu, tretjemu še neorganiziranemu. Le na ta način postane društvo ne le mnogoštevilno, ampak tudi vplivno.

Društvo bo zastopalo vse upokojence brez razlike, in se ne bo oziralo na panogo prejšnjega službovanja, na spol, na višje ali nižje i. t. d. Uspeh zastopanja pa je odvisen od števila članov. Vabimo tudi vse upokojence, da nam pomagajo s članki za naš list.

Staroupokojenci.

Gotovo je vsem društvenim članom iz leta 1925. še v spominu naša vsem merodajnim činiteljem poslana spomenica z dne 11. oktobra 1925 (objavljena v št. 10 lista »Upokojenec«). V njej smo prosili za izenačenje vseh državnih pokojnin zakonskim potom tako, da bi staroupokojenci dobili iste prejemke kakor njihovi vrstniki, ki so bili že po novem uradniškem zakonu upokojeni. Do uveljavljenja naprosenega zakona pa naj bi se staroupokojencem povišale draginjske doklade v taki izmeri, da bi njihovi celotni prejemki znašali toliko, kakor oni novoupokojencev.

Ali in v koliko so se naši narodni poslanci za naše težnje v smislu navedene spomenice zavzeli, nam je le v toliko znano, kolikor so v tem oziru dnevnik poročali.

»Slovenec« je v številki z dne 5. decembra 1925 objavil odgovor finančnega ministra glede staroupokojencev.

»Državnim starim upokojencem se naznanja, da je narodni poslanec Franjo Žebot na svojo interpelacijo prejel od finančnega ministra dne 23. novembra t. l. št. 5995 sledeči odgovor:

Predsedništvo narodne skupščine mi je dostavilo s pismom od 21. okt. t. l. št. 3585 prepis Vašega vprašanja od 20. oktobra 1925, s katerim prosite za pismeni odgovor: Ako mi je znana neznosna beda starih penzionistov v Sloveniji, ako hočem podvzeti vse potrebno, da se prevedejo kronske penzije v dinarske, in končno, ako hočem dati — dokler se to vprašanje ne reši — starim penzionistom zakonitim potom kako pomoč.

Na podlagi čl. 70 poslovnika za narodno skupščino imam čast, odgovoriti na Vaše vprašanje kot sledi:

Poznam težke materijalne razmere, v katerih se nahajajo oni stari penzionisti ne samo v Sloveniji, nego v vseh krajih, kateri še dobivajo kronske penzije po prejšnjih avstro-ogrskih zakonih in za katere tvorijo penzije edini dohodek za življenje.

Jaz vidim potrebo, da se popravi čimprej materijelno stanje teh penzi-

jonistov, da se njih penzije prevedejo v penzije v dinarjih.

Taka prevedba se izvrši lahko samo na podlagi posebnega zakona zakonodajnim potom.

Odredil sem že, da se zbirajo za predlog takega odloka potrebni statistični in finančni podatki. Te podatke sem že prejel in izvršen je načrt zakona, katerega sedaj proučavam.

V zvezi s tem sem že na 16. seji skupščine o priliki vprašanja in predloga g. narodnega poslanca dr. Alberta Bazala o istem predmetu izjavil v imenu kraljevske vlade, da sprejemam nujnost za ta predlog.

Pri uredbah in zakonu o draginjskih dokladah državnim upokojencem se je vedno vodil račun o izrednem stanju teh penzionistov. Na ta način je to stanje, kolikor so to razmere dopuščale, popravljen.

Nimam zakonske možnosti, da odobrim tem penzionistom pri njihovih zakonskih dodatkih za draginjo do prevedenja njih kronske penzije na dinarske kako zasebno pomoč. Za to ne obstoja niti budžetska možnost.

Ta odgovor se sicer lepo bere, a kljub dejstvu, da je gospod finančni minister potrebo prevedbe kronske upokojencev na dinarske uvidel in nujnost za dotični predlog sprejel, se načrt zakona za to prevedbo dosedaj še ni predložil finančnemu odboru. Proučevanje načrta mora vendar že biti končano, čeravno je gospod finančni minister odsoten, ker se nahaja v Ameriki, vendar pa ima polnomočnega namestnika-ministra, ki ga zastopa. Kar se pa tiče možnosti takojšnje pomoči, opozarjamo in se sklicujemo na določbo čl. 51 zakona z dne 28. februarja 1922, Urad. list št. 70/27 ex 1922, o draginjskih dokladah državnim nameščencem in upokojencem, ki je še vedno v veljavi in glasom katerega se pooblašča ministrski svet, da sme na predlog ministra za finance draginjske doklade po potrebi zvišati.

Nujna potreba se sprevidi, pri dobri volji je tudi budžetska možnost brez vsakega dvoma jako lahka, — in vendar nobene pomoči od nobene

strani. Pač »nema pare« za uboge staroupokojence! Ali se pa morda ne misli: Čim bolj se odlašajo zakon, tem manj jih bo — Bog ve?

V številki 28 z dne 4. t. m. je priobčil »Slovenec« posebno mišljenje Jugoslovanskega kluba o proračunu za 1926/27, ki pod napisom »Beda upokojencev« izvaja:

»V strašni bedi se nahajajo naši upokojenci, osobito kronske upokojenci. Naša država edina ni izpolnila obveze rimskega pakta z dne 6. aprila 1922, ki v členu 3. jasno pravi, da bi se v zlatih kronah svojčas priznane penzije morale i v teh plačevati. A pri nas se penzije izplačujejo v papirnatih kronah; posledica je velika razlika med penzijami, katere pripadajo staroupokojencem, in med penzijami, ki se izplačujejo. Uradniku VII. činovnega razreda s 35 letno službeno dobo gre v smislu rimskega pakta 54.000 Din letne pokojnine, v Češkoslovaški dobi 92.160 Din, pri nas pa 33.606 Din (dobesedno iz naše zgoraj navedene spomenice. Opomba uredništva) Združene organizacije penzionistov v celi državi so v spomenici od 22. nov. 1925 v imenu človečnosti, v imenu narodnega in državnega edinstva in v imenu pravice zahtevale sledeče:

1. da se prejemki staroupokojencev vseh resorov, vdov in sirot prevedejo na prejemke po novem uradniškem zakonu;

2. da se, dokler se to ne izvrši, kronske penzije prevedejo na dinarske;

3. da se določi stanarina tudi za staroupokojence in v isti izmeri kot za aktivne uslužbenke;

4. da se vsa glavna pokrajinska in večja mesta pomaknejo v I. drag. razred;

5. da se upokojencem in njih rodbinskim članom priznajo iste ugodnosti za vožnjo na železnici kot aktivnim uradnikom (namreč zopet pripozna stara pravica neomejene ugodnosti polovične vožnje na državnih železnicah in parobrodih, glej pod III. in 3. naše spomenice). Glasom »Jutra« z dne 16. febr. 1926 št. 38 pa je na izrednem kongresu uradniškega Saveza

Zdravilišče Rogaška Slatina

Najlepše in najbolj moderno urejeno zdravilišče kraljevine SHS. — Svetovni zdravilni vrelci: **Tempel, Styria, Donat.** — Zdravljenje vseh želočnih in črevesnih bolezni, bolezni srca, ledvic in jeter.

Sezona: maj — september.

Cene zmerne, V pred- in posezoni znaten popust. Concertira vojaška godba. Največja udobnost. Radio. Prometne zveze ugodne. Zahtevajte prospekte.

Ravnateljstvo zdravilišča Rogaška Slatina.

v Beogradu dne 15. t. m., ki je med drugim tudi zahteval, da se kronski upokojenci takoj prevedejo na dinarske, delegat Toma Jovanović smatral, da se upokojencem ne more dovoliti stalna polovična karta za potovanje, ker bi bilo to preveč, temveč da se more zahtevati samo pomnožitev od treh na šest potovanj. (Komentarja o tem ni treba. Opomba uredništva)

Apel upokojencev ni našel dosedaj odziva pri vladi, ki pač predlaga povišanje dispozicijskega fonda za ministrskega predsednika od 24 mil. Din na 61 mil. Din, a nima sočutja z bednimi upokojenci.

Tudi samostojna demokratska stranka je po narodnem poslancu Demetroviču predložila posebno mišljenje o navedenem proračunu, vendar nam vsebina istega ni znana, ker o njej ne »Jutro« ne nobeden drug slovenski list še ni nič poročal.

Toliko v vednost!

Razne vesti.

Dnevnik »Jutro« je prinesel v svoji številki z dne 25. avgusta 1925 pod dnevnimi vestmi sledečo notico: Velika dividenda našega sladkornega podjetja. Bilančna seja sladkorne tvornice v Čupriji je sklenila, da se bo izplačala dividenda 60 Din na delnico, dočim je lani znašala dividenda le 16 dinarjev. — Sladkorna industrija torej pri nas izvrstno uspeva, zato pa morajo konzumenti drago plačevati sladkor. Spričo takih razmer je tudi razumljivo, da so se producenti sladkorne pese odločno postavili po robu sladkornim tvornicam, ki so se branile plačati sladkorno peso po tistih cenah, ki so jih oni popolnoma upravičeno zahtevali. V tem leži zadostni povod za znižanje cen sladkorja. Ne sme imeti ves dobiček producent, naj ga bo deležen vsaj deloma tudi konzument.

Ubogi staroupokojenci. »Jutro« z dne 30. decembra 1925 piše pod »Domače vesti«: V Ptujju je umrl o božičnih praznikih g. Ivan Klobučar, deželosodni svetnik v pokoju. Pokojnik je bil rodom iz Središča, vedno vnet zagovornik in zaščitnik našega naroda. Pred upokojitvijo je bil predsednik sodišča v Ptujju. Umrl je v mestni sirotišnici, kjer je našel po upokojitvi svoje zadnje zavetje. — To je zelo žalosten slučaj, kateri jasno dokazuje, da je treba pokojnine urediti z zakonom na podlagi z novimi zakoni določenih plač. Taki dogodki so tudi krivi, da gineva ugled uradništva, kateri je državi bolj potreben kakor uradnikom samim.

Telefon štev. 16.

Ustanovljena l. 1889.

Poštni ček 10.533.

Mestna hranilnica ljubljanska

Stanje
vloženega denarja nad
185 milijonov dinarjev

(Gradska štedionica)

Ljubljana
Prešernova ulica

Stanje
vloženega denarja nad
740 milijonov kron

sprejema vloge na hranilne knjižice kakor tudi na tekoči račun, in sicer proti najugodnejšemu obrestovanju. Hranilnica plačuje zlasti za vloge proti dogovorjeni odpovedi v tekočem računu najvišje mogoče obresti.

Jamstvo za vse vloge in obresti, tudi tekočega računa, je večje kot kjerkoli drugod, ker jamči zanje poleg lastnega hranilničnega premoženja še mesto Ljubljana z vsem premoženjem ter davčno močjo. Vprav radi tega nalagajo pri njej sodišča denar nedoletnih, župnijski uradi cerkveni in občine občinski denar.

Naši rojaki v Ameriki nalagajo svoje prihranke največ v naši hranilnici, ker je denar tu popolnoma varen.

Posojilnica daje posojila po nizki obrestni meri na posestva in menice

KAMNOSÉŠKA INDUSTRIJSKA DRUŽBA

CELJE, Razlagova ulica 7.

Telefon 67.

Ustanovljena 1906.

Lastni kamnolomi.

Telefon 67.

Izdeluje vsakovrstne nagrobne spomenike iz marmorja, granita, sijenita itd., nagrobne plošče in okvirje, garniture za spalne in jedilne sobe, obzidne plošče, mozaik in vsa v kamnoseško

Konkurenčne cene!

stroko spadajoča dela. Prodaja tudi na mesečne obroke. Stalno velika zaloga spomenikov od najpreprostejših do najmodernejših oblik. Zahte — — — — — vajte načrte in proračune. — —

Ugodni plačilni pogoji!

Veletrgovina z železnino

D. Rakusch, Celje

Ustanovljeno leta 1810.

Priporoča svojo bogato zalogo hišnih in gospodarskih predmetov, posode in vsakovrstnega orodja.

Poseben oddelek za stekleno blago in porcelan.